

Henryk Machajewski, Andrzej Sikorski, Andrzej Krzyszowski

Garnki, gm. Karlino, woj. koszalińskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 13, 122-123

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

półziemianek. Na zbadanym obszarze 70 m² zarejestrowano 7 obiektów: 1 półziemianka, 5 palenisk, 1 jama. Wśród materiału ceramicznego uwagę zwracają naczynia misowate zdobione motywem ornamentu stempelkowego oraz późne formy naczyń baniastych.

Elementy kultury łużyckiej reprezentowane są śladowo.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

DEBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 10

patrz
okresy brązu

DEBINA, gm. Ustka
woj. słupskie
Stanowisko 1

Wyższa Szkoła Pedagogiczna
w Słupsku
Zakład Historii

Badania prowadził doc. dr hab. Tadeusz Malinowski, z zespołem. Finansowała WSP w Słupsku oraz Instytut Archeologii UJ w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej, okres wpływów rzymskich.

Stanowisko znajduje się na granicy gruntów Dębiny i Poddąbia, w rozwidleniu drogi polnej do Dębiny i duktu leśnego do Rąbczyna i Glinnik. Zbadano obszar o powierzchni 75 m² w wykopie przylegającym do 3 stojących oraz obalonych głazów, odkrywając fragmentarycznie zachowane dalsze kamienne pozostałości kręgu o średnicy ok. 6 m. Stwierdzono, że jeden z największych głazów, stojący w pierwotnej pozycji i wystający ponad powierzchnię terenu, był w dolnej części podparty kamieniami polnymi. W obrębie kręgu i poza nim występowały ślady drewnianych słupów i ognisk, zagłębienia oraz nieznaczna ilość ceramiki, prawdopodobnie nieco wyprzedzające czas budowy kręgu, w którego zbadanej części nie natrafiono na pochówki. Wykonane dodatkowo rowy sondażowe o łącznej długości 34 m nie ujawniły - poza jednym zaciemnieniem z węgielkami drzewnymi - dalszych obiektów cmentarzyska.

Badania nie będą kontynuowane.

GARNKI, gm. Karlino
woj. koszalińskie
Stanowisko 2

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadzili: mgr Henryk Machajewski,
mgr Andrzej Sikorski i Andrzej Krzyszowski.

Finansował UAM. Pierwszy sezon badań.
Osada grupy zachodniopomorskiej fazy B2/C1 -
późnego okresu rzymskiego.

Stanowisko położone jest na północnym i północno-wschodnim łagodnym stoku opadającym w kierunku małego ciek wodnego, około 1,2 km na północ od wsi Garnki.

Po wstępnej lokalizacji obiektów za pomocą nawiertów, badania wykopaliskowe skoncentrowano w centralnej części osady. W wykopach W1 i W2 o powierzchni łącznej około 35 m² stwierdzono: 1 półziemiankę, 2 jamy i 1 palenisko. W półziemiance, o zarysie prostokątnym, w spągu zarejestrowano drewnianą konstrukcję /ze śladami obróbki/ przykrywającą jedną z jam. Palenisko zaś o zwartym, wielowarstwowym układzie kamieni wyznacza prawdopodobnie strefę produkcyjną osady.

Inwentarz z osady ogranicza się do fragmentów naczyń wazowatych i beczułkowatych, przeszlika glinianego i krzemieni.

Badania będą kontynuowane.

GORA, gm. Uszków
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzili mgr Eleonora Kaszewska
i mgr Gabriel Rycel /autor sprawozdania/.
Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej
z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko usytuowane jest w odległości około 100 m na wschód od wsi, na szczycie wzgórza - moreny czołowej, należącej do zlodowacenia środkowopolskiego i około 300 m na północ od miejsca odkrycia wczesno-średniowiecznego cmentarzyska szkieletowego, badanego w 1958 r. przez Muzeum Archeologiczne w Poznaniu.

Odkryto na wysokim, wschodnim stoku żwirowni, dobrze zachowany grób popielnicowy, bogato wyposażony m.in. w wisiorek szklany, opasany taśmą-brązową, fibule, wisiorki kapsułkowate z ornamentem, krzesiwo, klucz z okuciem zamka, sprężynkę oraz grzebień i ornamentowaną szpilę kościaną. W br. podjęte zostały stacjonarne badania o charakterze ratowniczym. Przebadano obszar 400 m² ratując groby zlokalizowane w pobliżu krawędzi żwirowni, na odcinku najbardziej zagrożonym. Odkryto 15 grobów kultury przeworskiej, w tym 3 popielnicowe i 12 jamowych /szczególnie mocno uszkodzonych przez głęboką orkę/. Oprócz ułamków naczyń i przepalonych kości ludzkich, znaleziono żelazny grot oszczepu zdobiony ornamentem wybijanym /grób 7/, brązową sprężynkę fibuli i część kościanego, zdobionego grzebienia /grób 12/, zdobiony grzebień kościany /grób 14/ oraz fragmenty ceramiki siwej, znalezione w obrębie odcinka nr 5.